

p2. Be. 2379/22
(03.3)Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBroj: S1 3 U 044037 22 U
Sarajevo, 15.02.2024. godine

22. 02. '24	
Priglaseno	Priglaseno
Organ	Organ
U.S-03	13-1

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, ADDRESS d.o.o. Sarajevo, Marka Marulića 2c, kojeg zastupa direktorica Almina Mujičić, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2379-7/22 od 22.09.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari postupka javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.02.2024. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-03-07-1-2379-7/22 od 22.09.2022. godine, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužitelja izjavljena na TD u postupku javne nabavke, „Usluge revizije finansijskih izvještaja za poslovnu 2022. godinu“, ugovornog organa „Centalno grijanje d.d. Tuzla. Istim rješenjem, odbijen je i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv prednjeg rješenja, tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi, da je provođenje usluga revizije finansijskih izvještaja (koje su predmet nabavke), regulirane odgovarajućim materijalnim propisima iz predetne oblasti koji su obavezujući kako za ugovorno tijelo, tako i za potencijalne ponuđače koji su registrovani za obavljanje predmetnih usluga. Stim u vezi tužitelj navodi da ponuđači, kao i ugovorni organi, moraju biti upoznati sa svim zakonskim propisima, standardima i tehničkim uvjetima, pri čemu se takođe ugovorno tijelo u TD (u ovom slučaju), poziva na Zakon o računovodstvu i reviziji FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21). Shodno navedenom, ponuđači i ugovorni organ bi bili upoznati da su cijene usluga revizije finansijskih izvještaja definisane Tarifom revizorskih usluga (Sl. novine FBiH broj 52/15).

Međutim, tuženi u svom konačnom rješenju navodi, da je Tarifa revizorskih usluga prestala da važi stupanjem na snagu Zakon o računovodstvu i reviziji FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21), odnosno dana 04.03.2021. godine.

Tužitelj ističe, da prednja konstatacija tužene nije tačna, jer Tarifa revizorskih usluga nije stavljena van snage zbog činjenice, da je odredbom člana 138. Zakona o računovodstvu i reviziji FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21), propisano, da se do donošenja podzakonskih akata na osnovu ovlaštenja iz zakona, primjenjivat će se podzakonski akti doneseni na osnovu ranijeg zakona koji je prestao važiti stupanjem na snagu ovog zakona.

U vezi sa prednjim, odnosno primjenom Tarife revizorskih usluga, tužitelj se poziva i na mišljenje Federalnog ministarstva finansija broj 04-02-4-2071/21/JR od 18.03.2021. godine (koje je dostavio uz tužbu), u kojem je naglašeno da se Tarifa revizorskih usluga mora primjenjivati. Takođe, u vezi sa prednjim pravnim pitanjem, tužitelj se poziva i na rješenje tužene broj JN2 -03-07-1-1943-8/21 od 12.08.2021. godine.

Zbog prednjeg, tužitelj konstatuje da je pobijano rješenje kontradiktorno, jer tuženi u obraloženju osporenog rješenja, između ostalog, konstatuje da, „...Ugovorni organ u istoj nije dao uputu ponuđačima u smislu Tarife revizorskih usluga (Sl. novine FBiH broj 52/15), odnosno da se ponuđači moraju pridržavati iste prilikom formiranja cijena.“

Tužitelj dalje navodi, da TD mora sadržavati jasne informacije, pa obzirom da je kod revizorskih usluga jasno utvrđena tarifa, ugovorni organ je u skladu s tim bio obavezan uskladiti TD. Ovakvim postupanjem tuženi je povrijedio odredbe iz člana 53. Zakona o javnim nabavkama pa predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi pobijano rješenje i predmet vrati ugovornom organu na ponovni postupak i isti obaveže da tužitelju naknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi navodi da u cjelosti ostaje kod navoda iz pobijanog rješenja, te predlaže da Sud Bosne i Hercegovine odbije tužbu kao neosnovanu.

Zainteresirano lice, ugovorni organ Centralno grijanje Tuzla d.d. u svom pismenom izjašnjenju navodi da su u predmetnom postupku zaprimljene 4 (četiri), prihvatljive ponude i to sve sa ponuđenom cijenom od 8.000,00 KM, te da na zakazanoj e-aukciji niti jedan od ponuđača nije spustio cijenu, zbog čega nije bilo moguće izvršiti rangiranje prihvatljivih ponuda, zbog čega je dana 10.10.2022. godine, u smislu odredbe člana 69. stav 1. i 3. ZJN poništio predmetni postupak javne nabavke i u konačnici ostao bez predmetne usluge.

Zbog ove situacije predlaže sudu da donese presudu kojom će pobliže obrazložiti način dodjele ugovora kao i mišljenje o samoj primjeni Tarife revizorskih usluga broj S-10-6/15 od 16.04.2015. godine koju je donijela Revizorska komora Federacije Bosne i Hercegovine.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ, „Centralno grijanje“ d.d. Tuzla, na Portalu javnih nabavki objavio tendersku dokumentaciju za nabavke, „Usluge revizije finansijskih izvještaja za poslovnu 2022. godinu“ i obavještenje o nabavci broj 587-7-2-64-3-50/22 objavljeno 12.08.2022. godine, koju je podnosilac žalbe (ovdje tužbe), preuzeo 16.08.2022. godine.

Na predmetnu tendersku dokumentaciju Address d.o.o. Sarajevo je podnio žalbu iz razloga što ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji nije dao uputu u smislu

primjene Tarife revizorskih usluga (Sl. novine FBiH broj 52/15), odnosno da se ponuđači moraju pridržavati iste prilikom formiranja cijena. Odlučujući o istoj, Ured za razmatranje žalbi BiH donio je rješenje broj: JN2-03-07-1-2379-7/22 od 22.09.2022. godine, kojom je odbijena, kao neosnovana, žalba i istim rješenjem, odbijen je i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tuženi je ovako odlučio iz razloga što smatra, da je stupanjem na snagu Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21), odnosno dana 04.03.2021. godine, prestao da važi Zakon o računovodstvu i reviziji u FBiH (Sl. novine FBiH broj 83/09), a time i Tarife revizorskih usluga (Sl. novine FBiH broj 52/15).

Po mišljenju ovog upravnog vijeća, odluka tuženog donesena je pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH.

Postupak javne nabavke je formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Sadržaj tenderske dokumentacije je propisan u Zakonu o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14) i Uputstvu o pripremi modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“, broj: 90/14), koje je i doneseno u skladu s članom 53. stav 4. ovog zakona. Prema članu 53. tog zakona, u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Osnovano tužitelj u tužbi prigovara, da su netačni navodi tuženog izneseni u pobijanom rješenju, u dijelu koji se odnose na to, da je Tarifa revizorskih usluga prestala da važi stupanjem na snagu Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21), odnosno dana 04.03.2021. godine, jer Tarifa revizorskih usluga broj S-10-6/15 od 16.04.2015. godine, koju je donijela Revizorska komora Federacije Bosne i Hercegovine, nije stavljena van snage i sta je i dalje na snazi. Ovo iz razloga što je odredbom člana 138. Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH (Sl. novine FBiH broj 15/21), propisano, „Do donošenja podzakonskih akata na osnovu ovlaštenja iz ovog zakona, primjenjivat će se podzakonski akti doneseni na osnovu zakona koji prestaje da važi stupanjem na snagu ovog zakona.“

Međutim, tužbeni prigovor tužitelja, da tenderska dokumentacija mora sadržavati jasne informacije, te se ništa ne može podrazumijevati, pa shodno tome, obzirom da je kod revizorskih usluga jasno utvrđena tarifa, ugovorni organ je bio u obavezi da u skladu sa tim i uskladi tendersku dokumentaciju, nije osnovan.

Ovo iz razloga što je, upravo suprotno prigovoru tužbe, Ugovorni organ pravilno primjenio odredbu člana 53. Zakona o javnim nabavkama, posebno stav 5. istog člana, što jasno proističe iz tenderske dokumentacije kao i činjenice, da su u predmetnom postupku zaprimljene 4 (četiri) prihvatljive ponude, iz čega proizilazi jasan zaključak da predmetna tenderska dokumentacija sadržava jasne i potpune informacije potrebne za apliciranje.

Konačno, Ugovorni organ je u tački 13.5.1 Tenderske dokumentacije jasno naznačio, da zainteresovani ponuđači mogu tražiti pojašnjenje Tenderske dokumentacije od Ugovornog organa u pisanoj formi putem portala javnih nabavki BiH, a slijedećom tačkom 13.5.2 TD, da će Ugovorni organ pripremiti odgovor u pisanoj formi i isti učiniti dostupnim svim ponuđačima koji su preuzeli TD putem portala javnih nabavki, te da se u odgovoru na pojašnjenje neće navoditi ime privrednog subjekta koji je tražio pojašnjenje.

Prema ocjeni ovog vijeća, tuženi, kao drugostepeni organ, je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao i utvrdio da je ugovorni organ pravilno sačinio Tendersku dokumentaciju i da je ista u skladu sa odredbama i člana 53. Zakona o javnim nabavkama, sa ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima, te da u okolnostima konkretnog slučaja je neosnovan prigovor tužitelja, da je tuženi pogrešno primijenio Zakon o javnim nabavkama na štetu tužitelja. Imajući u vidu da Sud ocjenjuje zakonitost konačnog upravnog akta, na osnovu prethodno utvrđenih činjenica u upravnom postupku, donio je odluku kao u dispozitivu presude, te obzirom da je tužba odbijena, to nije osnovan zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Slijedom prednjih utvrđenja, ovaj Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

Što se tiče prijedloga Ugovornog organa, kao zainteresovane strane u ovom postupku, koji je iznesen u pismenom izjašnjenju na tužbu koje je zaprimljeno kod ovog suda dana 18.10.2022. godine, a tiče se savjetodavnih mišljenja vezanih za ZJN, sud ga upućuje na Agenciju za javne nabavke BiH, čije nadležnosti i obaveze su propisane članom 92. Zakona o javnim nabavkama, posebno odredbama stava 3. tačke a), b), c), d) i e) istog člana.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSTAVNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

